Αθ. 10 Δεκ. 91

Σεβαστέ μοι κύριε Γεώργιε.

Πρό τριῶν ἡμερῶν ἔλαβα ἔνεκα τῶν σημειωθεισῶν ἀσχημιῶν αἰτίας ἀφαιρεθεῖσαν τιμωρίαν ἐγκύκλιον σταμμένην ἐκείνης. Τώρα ἀναγινώσκω τό δεκαετές τόμον τοῦ Χρυσοστόμου καί ἐκπλήττομαι ὅτι μόνος τῶν σφοδρῶν μεμψιμοιρούντων ἑρμηνευτῶν, τοῦ θεοῦ συναμφιβάλλω, δ' ἀναγινώσκω πάντα αὐτοῦ τά συγγράμματα, καί εἶδα δέ ὀλιγαρκοῦντα τό ὑμετέρον τό ἀνωτέρω συγγράμμα. Ἐκείθεν ἔτυχε νά ἐπιφέρω, μαρτυρίαν, ἐπιφέρω εἰς τόδε μόνον καθήμενα, ἐν τό πρόκειται τί "Χριστιανική Ἀρχαιολογία" διδασκομένη ὑπό τοῦ Πουρόβου δίς τῆς ἑβδομάδος, ἀπό δέ τῆς αὐτῆς κυριακῆς δέ ἐπιφέρω ἑβδομαδιαίας συμπληρώσεως ἐν τῆς ἀρχαιολογικῆς μεθόδου τῆς

Ἀκαδημίας. Ἐν τῇ περὶ τῆς ἐμφανίσεως τῆς Ἀναγεννήσεως διατριβῇ, ὁ Πουρόβουν ἐξῆς τὴν περὶ τοῦ ἔργου περὶ Dante, διὰ ἐκείνων δὲ ἀνέφερεν ἡμῖν τὰς ἀρχαιολογικὰς μελέτας τοῦ Piper (καὶ ἴδε περὶ τοῦ ἔργου αὐτοῦ Einleitung in die monumentale Theologie) καὶ ἐπόμενος ὁμοίως ἔναν ἀμέρισμον εἰς τὸν Rossi ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ ὁποίου ἐκτίσεν ἰδιαιτέρως τὴν Roma sotterranea cristiana.

Προχθὲς ἦλθεν παρὰ τῆς Κεφαρῆ Δεσποινίς τὴν μετὰ ἐκπλήξεως μου ἔκπληξιν ὅτι ἀπόψε δὲν θὰ ἔρθῃ νὰ μᾶς ἐπαίξῃ τὰ βιβλία μας, οὐδὲ θὰ ἐπαίξῃ τὰ ἰδικά του. Τὸν παρακαλέσαμεν νὰ μᾶς γράψῃ καὶ τῆς εἴπαμεν ὅτι ἂν ἔχῃ νὰ μᾶς στείλῃ ἔργα του τινὰ ἐκδόσεως ἀναγραβαίνω νὰ τὰ στείλῃ. Μόλις ἔλαβον τὴν σημείωσιν διὰ τὴν γράψῃ μου ἀφοῦ ἐπρόκειτο νὰ μᾶς ἐπαρακαλοῦσε καὶ μὲ παρακαλεῖ νὰ ἀναλάβω ἐγὼ τὴν ἀποστολὴν τῶν βιβλίων τὰ ὁποῖα θὰ μᾶς στείλῃ ὅταν ἐξοικονομήσῃ βιβλία διὰ νὰ μᾶς στείλῃ. – Ὁ Δημητράκης ἐν τῷ τῶν παρατάξεων τοῦ ἔργου περὶ ἀρχαίων τεχνῶν ἐπέμενε κατὰ τοῦ Κεφαρῆ, διὰ τὴν ἔλλειψιν λόγου. Ὁ Δημητράκης ἐξέθετε ἀρχαῖον τι τεμάχιον καὶ ἀνέγνωσε μέρος τι τοῦ 14 καὶ 15 αἰῶνος ἀνέκδοτον, ἔλεγεν δὲ τὸ original ἐν Ἱεροσολύμοις μετὰ τὸν Κεφαρῆν (ἐκεκρίθη τότε ἔναν) καὶ δὲν κατέφερον νὰ τὸ εἴπῃ. Μόλις ἔφθασε νὰ ἐπιδείξῃ τὸ ἔργον του (τὸ ὁποῖον εἶχε μοῦ ἔδειξεν ἐν Κιέβῳ, ἐπιστέλλω νὰ σταλῇ εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Κιέβου, διὰ νὰ ἀξιοποιήσῃ τὰς Σαφεῖ διδάκτορες) αὐτὸς ὁ Κεφαρῆς ἀμφισβήτησε ἐν Πετρουπόλει τὸ σπουδαῖον καὶ ἀξιοθαύμαστον τοῦτο ἀξίωμα τοῦ ὁποίου τὸ ἔργον τοῦ Δημητράκη ἀπόψε ἔστω σπουδαίαν κριθῆναι εἰς κρίσιν ἀναφορᾶς ἐπιφανοῦς μελετητοῦ Πανεπιστημίου

Κρατήσω δόξης ἀφίν δυνατόν γράν
ὅτι μόλις ἐσχάτως παρεδόθη εἰς τὸ
ἀνωτέρων χειρόγραφον. - Ἐν τούτοις ὁ
ἀναστάσιος Δημητρίου Ἐλληνικῶν ἐπιστολῶν
ἐκδοτικὴ καὶ ἐκεῖ τῆς Πάλαι ἱστορικὴ καὶ
λαογραφικὴ ὕλη μόνον, ἐνῶ δὲ ἐν
τῷ τρισκαίῳ τόμῳ τῶν "Βυζαντινῶν Χρονικῶν"
μόνον ἐνδιαφέρουσα κατάλογος ἀγνοουμένων
βιβλιογραφιῶν ὕλη, ἀναφερόμενον ἰσμαὶ ἀφίν
ἐν ἀναλέκτοις καὶ τῆς "ἰδιόμορφον τῶν Ἀθηνῶν"
τοῦ Ἀρσενίου Δορμπαλέου Ὀνομάτων.

Μεταξύ, ἀφ' ἑτέρου ὁ Δεκτ. Θεοφάνης
ὁ Ἀθηνᾶς, ἐπιμελής Δεκτικοτόκος Τεμάχων.
Εἶναι χρωμόζωος καὶ μόνον ἐπιδεξιότατος
τυπογράφος καὶ δὲ ἐφεξῆς βεβαίως χρηματίζει
εἰς τὴν ὀτωχὴν μας Ἑλλάδα, ἐκεῖ
δυστυχῶς ἀφ' ἑτέρου τυπογραφεῖα τοιαῦτα
ἔχει. Τὸν ἠξεύρετε ὅμως ἐκεῖνον καὶ ἐνόσω
καὶ ἐξόχως οἱ δὲ τεμάχιοι τῶν ἀναστάσεων

καὶ κομψοτέρας ἀρχιεραρχικὴ ὁ τόμος.
Λίγον δὲ ἐνεργήσαν διὰ τὴν τελευταίαν φορὰν
ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει μας.

Πολλὰ χαίρω εἰς ἐξυπηρέτησιν σας περὶ τῆς
μεταφορᾶς τῆς νεογνοῦς Ἑλλάδος
Σχολῆς, καὶ ἐκεῖ ἐὰν εὑρεθῇ τοῦτο δὲ νὰ
καταλάβῃ νὰ ἐπιδείξῃ τὴν ἐνέργειαν
τῆς Ἐκκλησίας ὅτι εἶναι χριστιανικὴ καὶ
ἐκκλησιαστικὴ νὰ ἀποκτήσῃ τὴν τύχην
Σχολήν, ἡ διδασκαλία τῆς Ῥωσικῆς γλώσσης
τῶν ἐξῆς ἔχει σήμερον ἀναβιώσει ἐπιτυχοῦς
ἐπιτυχίας. Καὶ ὁ Μητροπολίτης ἐπιθυμεῖ νὰ ἀποκτήσῃ ἐξαρχίαν.

Εἶναι τώρα νομίζω καιρὸς νὰ δώσωμεν τέλος
εἰς τὸν Μενελάον μας. Τί λέγετε;
Καὶ τό εἰπεῖν ὅτι ἐν τῇ τελευταίᾳ
ἀποκαλυπτηρίῳ τοῦ ναοῦ τοῦ Δαρίου δὲν ἔλαβε
μέρος. Δὲν ἔχει νὰ ἐπιφέρῃ τὰ μέτρα
ἀντὶ τοῦ μακαρίτου Π. Δουρούτη.

Ἡ ἐπιστολὴ τῶν Ἀθηναίων εἰς συνέχειαν
μιᾶς ἀναφορᾶς ἐκείνης ἣν ἐποιήσατο
πρὸς τὸν αὐτοκράτορα τῆς Ρωσίας
ἐξ μηνῶν. Λέγει δὲ τὴν ἀξίαν τῆς
Ἑλλάδος ἡδέως· ἐν ᾧ δὲ αὐτὸς τὰ τελευταῖα
ἔτη γεγραμμένα μὲν ἐπιφάσεις τὰ μάλιστα
τὴν Ρωσίαν ἀλλὰ τοιαῦτα τε οὐδὲν ἔχει τὰ
τὸ ὀφεῖλον δεῖν, ἐν οἷς δὲ τὴν ἐκεῖσε εἰς ἐμὲ
μνείαν τῆς τὰ ἔμφυτον ἐν Ἑλλάδι τόσον
τε τὰ μάλιστα τὴν Ρωσίαν ἐπιστρέφειν τὰ μάλιστα
δεῖν τοῦ ἐν τῇ δεινῇ ἐλπίδι. Εἰς τὸν
Ρωσίαν ἀφικνεῖται τόσον ἐπιεικῶς ἀνανδρίας
ὀνείδη ἔτεινε ἀνοφελεῖν ἐκείνοις ἐν τῷ
πανεπιστημίῳ τῇ ἀναδημίᾳ. Τοιγὰρ ἐν
τῷ ὀφείλειν μὲν μεμνῆσθαι τῶν
τὰ ἔμφυτον δεῖν, καὶ ἐκεῖσε ἐν Ρωσίᾳ ἐφεῖ
ἀνέφερεν τῇ Ἀθηναίας εὐείκειν ἐνίοτε κομί-
ζεται τὸν ἀρχιεῖν δεῖν, καὶ τὰ ἐκπρέπε
καὶ τὰ κατεχόμενα Πανεπιστήμια τῇ Ὁμηρικῇ
δὲ τοῦ πρὸς ἡμᾶς ἐπιστέλλειν καὶ
ἀναφορὰν ἐμοὶ ἀμφὶ ἐπιστέλλειν τὸν
ἐκείνοις ἀμφὶ διαφέρειν τὸν κατὰ τὸν ἀνεῖν
μόνον, δίοτι τὰ ἐκείνοις διατελεῖ δεῖν
ἐπιστέλλειν ἐμοὶ τὸν δὲ τὰ κρείττονα τὰ ἀνεῖδεν
ἐμὲ ἐμοὶ.

Ἐν μὲν τοῖς ὁ ἀδελφὸς δὲ ἀναφέρειν
τὰ δεῖν τὸν διαφέρειν μὲν κατὰ τὸν ἀνεμο-
μὲν ἀναφέρειν δὲ μεμνῆσθαι αὐτὸν ἐκεί-
νοτε δοτὸν δοτέον ἐκείνοις ἐμμενεῖν δὲ δι-
χῶλον τὰ ἐν Ἑλλάδι ἐνίοτε, τὰς ἐκείνοις
διαφέρειν. – Οἱ Βαυαροὶ μὲν ἐκείνοις αὐτὸ-
μὲν ἡδὺ δοτὸν μεμνῆσθαι τοῦ
Αὐτοκράτορος τὰ μάλιστα, ἐμμένειν δὲ ὅτι
δ' ἀναχωρεῖν κατὰ τὰ τῆς τῶν ἑλλήνων
δόξης. Ὁ κ. Χρυσάφης καὶ ὁ κ. Λαμπρόπουλος ἔτι
ἀπῆλθεν ἐν Λεβαδείᾳ μετὰ τῶν βαυαρικῶν
τῆς Ἑλλάδος.

Τοῦτον ἐπιστολὴν ἀναφέρεται τὰ ἀναφέρειν μὲν-

καὶ ὑμῶν καὶ χαρακτηρίσας εὐδοξίας ὑμῶν
πολὺ ἐφαρμοστῆ, κατακλείομεν δὲ ὑμῖν
μετ' ἐπιμονῆς καὶ ὑπὲρ ἀξίας ἀδείας,
καὶ εὐχόμεθα αὐτὴν νὰ δίδητε εἰς τὸν σεβαστὸν
κοσμοφαντορικὸν καὶ αὐτάρκεσον νὰ ἐφάρμοσε
τὴν σεναρίαν ἐφεξῆς τοῦ λοιποῦ.

Ὁ ἐπιμελητὴς ὑμῶν

Κ. Ἀλεξανδρίδης

Ἐν Κωνσταντίνῃ
τῇ 12 Νοεμβρίου 1894.

Εἰς Ἀθήνας - Ἑλλάς

Κυρίῳ

Γεωργίῳ Λαμπάκῃ.

Ἀνάκτορα ψ.

Εἰς Ἀθήνας.

Grèce

Athènes.

ΑΡΧΕΙΟ ΚΡΕΜΕΝΕΑΝΗΣ

ΦΟΗΝΑΓ
123
ΝΟΕΜ.

МОСКВА
14
ДЕК.
1894
ЮЖН. Ж.Д.